

пжти на день. Това е характеръ! Да имашъ сутринъ сини очи, на обѣдъ кестеняви, а вечеръ черни, ти си истински човѣкъ. Като станешъ сутринъ и се огледашъ въ огледалото, ще кажешъ: сутринъта моитѣ очи трѣбва да бждатъ сини. Тогава душата ти ще бжде свързана съ небето. На обѣдъ очитѣ ти трѣбва да бждатъ кестеняви и да кажешъ: сега трѣбва да живѣя съ хората добръ и да бжда мекъ. Вечеръ очитѣ ти трябва да бждатъ черни и да кажешъ; хората страдатъ толкова много, затова азъ трѣбва да имъ дамъ нѣщо отъ себе си. Питамъ: колко християни има, които могатъ да правятъ очитѣ си сутринъ сини, на обѣдъ кестеняви и вечеръ черни? Че това именно е наука! Това е християнство, това е изкуство! Да можешъ да промѣняшъ очитѣ си сутринъ на сини, на обѣдъ на кестеняви и вечеръ на черни, това е наука! Азъ си промѣнямъ очитѣ всѣка сутринъ на сини, на обѣдъ кестеняви и вечеръ черни. Не е било врѣме, когато да не направя сутринъ очитѣ си сини, на обѣдъ кестеняви и вечеръ черни. Когато стана сутринъ и не направя очитѣ си сини, въ мене настава тъга. Щомъ ги направя сини, въ менъ настава приятно, меко разположение. Това е една физиологическа наука, върху която човѣкъ трѣбва да работи дълго врѣме. Да не мислите, че това сж фокуси. Не, ние трѣбва да изучаваме физиологията, анатомията.

Азъ не искамъ да ме разбирате буквално и да мислите, че това е само говорене, но казвамъ ви: нѣма да се минатъ и 10 години, и хората ще заговорятъ върху тия нѣща, понеже човѣшкото съзнание се е вече пробудило. Има хора,